

kunne måske godt sådan have frygtet for år tilbage, hvordan det dog skulle gå, når 27 medlemslande skulle til at blive enige også om noget, der virkelig koster noget, som kommer til at kræve noget af landene selv, og som kommer til at kræve noget af befolkningerne.

Derfor var det meget, meget glædeligt, at det lykkedes – ganske vist ikke uden kamp, ikke uden sværds slag, ikke uden at ganske mange har måttet trække ganske meget – at få et markant resultat hjem med et mål om en CO₂-reduktion i 2020 i størrelsesordenen 30 pct., et bindende mål for 20 pct. vedvarende energi, øget energieffektivitet og bindende mål for energieffektivitet i EU, mål for biobrændstoffer og vel og mærke forudsat, at det er bæredygtige biobrændstoffer, og en lang række andre ting, som man vil kunne erfare, når man læser ned i papirerne i topmødeerklæringen.

Nu er det altså ikke bare i ord, at EU er førende i de globale klimaforhandlinger, vi kan virkelig også vise, at vi er det i handling. Så det var en stor dag for Europas miljøpolitik, og det var en stor dag for den linje, den danske regering har været bannerfører for, også i EU.

Det vigtigste virkemiddel til at opnå målene herhjemme er den energihandlingsplan, som stats- og regeringscheferne jo altså godkendte, og som jeg sagde, var det ikke mindst vigtigt, at det med det bindende mål for vedvarende energi kom i hus. Det er et af de centrale værktøjer.

Det er helt givet også noget, der kræver omstillinger – nu brugte hr. Per Clausen ordet revolution, og det kan vi såmænd godt enes om – at når 20 pct. af EU's energiforsyning om bare 13 år skal komme fra vedvarende energi, er det en kæmpe omstilling af hele det europæiske samfund, som vi skal have yderligere gang i.

Det er jo det, der er det springende punkt. Ét er at have ambitiøse mål sådan på papiret og i ord, men det svære er jo altså at vise vejen ad hvilken. Hvordan kommer vi helt konkret derhen? Der arbejder regeringen bl.a. aktivt for en revision af EU's kvotedirektiv. Især er der behov for en harmonisering af tildelingsreglerne, som i øjeblikket er meget forskellige i de enkelte medlemslande. Samtidig er det også af afgørende betydning for den danske regering, at vi indretter kvotesystemet mere hensigtsmæssigt for at få en endnu mere omkostningseffektiv klimainsats.

Fra dansk side har det også meget høj prioritet at få flytrafikken inddraget efter 2012 i det fremtidige klimaregime. Det er derfra, der kommer voksende udledninger. Det gør der i øvrigt

også fra skibe, hvorfor det også er vigtigt at få skibe til at være omfattet af kvotesystemet.

Ligeledes ser vi også positivt på den kommende regulering af transportsektoren, hvor regeringen som bekendt arbejder for, at vi på EU-plan får en målsætning om, at kravene til bilers udledning bliver, at de ikke må udlede mere end 100 g CO₂ pr. kørt kilometer, og her taler vi altså ikke om på meget lang sigt, men sådan i løbet af en overskuelig årrække.

Der er altså en lang række ting i gang på europæisk plan. Der er mange ting i gang på det nationale plan – det skal jeg komme tilbage til. Men man kan sige, at beslutningen på Det Europæiske Rådsmøde jo kommer efter, at FN's Klimapanel og de flere tusinde forskere, der er repræsenteret der, har gjort det klart for vel efterhånden alle, at den globale opvarmning, vi har oplevet siden midten af det 20. århundrede, efter alt, hvad forskerne kan fortælle os, er menneskeskabt. Det er det, der er problemet. Det er så heldigvis også det, vi kan gøre noget ved.

Samtidig slår rapporten fast, at den globale opvarmning foregår langt hurtigere end hidtil antaget, og man kan sige, at det jo ikke er sådan, at det er fuldstændig lammende nyheder for os, der sidder her. Det, der er det nye ved den fjerde rapport fra FN's Klimapanel, er, at den siger, hvad den siger, med endnu større sikkerhed, med endnu større tydelighed. Forskerne har altså bortvejret endnu mere tvivl i de år, der er gået, siden den tredje rapport kom.

KI. 14.05

Man kan så sige, at rapporten altså derfor ikke ændrer ved forudsætningerne bag regeringens lange række af tiltag. Vi vidste godt noget om de her tal, som de kom med. Vi ved godt, at der er klimaforandringer. Vi ved godt, at der skal handles på dem, og derfor er der også sat en lang række ting i gang – også før denne nye fjerde rapport kom.

Vi arbejder fra regeringens side aktivt på flere niveauer: internationalt, europæisk og nationalt. Hvis jeg skal kigge lidt på det internationale, vil jeg sige, at det jo er så utrolig vigtigt, at EU kan spille ind med troværdighed og med noget markant, for det er jo det, der i sidste ende skal få os til at nå at handle hurtigt nok, altså, at vi får en bindende international aftale, hvor vi får lande som USA med, hvor vi får de store udviklingslande som Kina, Indien, Brasilien, Argentina osv. med; nogle af de nye, stærke økonomier skal med i en fremtidig aftale.